

kel på det her, der kunne skabe et bredt flertal i Folketinget omkring tingene.

Det er derfor, at vi har gjort det, at vi har valgt at stille forslag om, at der skulle laves en plan. Jeg vil godt sige, at jeg da godt kunne forestille mig en udgang på det her beslutningsforslag, som er, at vi i Fødevareudvalget laver en beretning, hvor vi siger til regeringen, at vi inden udgangen af 2009 vil have en plan for, hvordan man kan sikre, at søer ikke fremover fikseres. Og her har jeg så givet to indrømmelser allerede, nemlig at jeg har sagt: O.k., det bliver ikke til juni næste år, men det bliver inden udgangen af 2009. Jeg har også givet den indrømmelse, at hvis man kan sikre det på anden måde end gennem lovgivning, så er det også i orden med mig. Det skal ikke være sådan, at der skal være nogle partier, der skal føle, at de bliver holdt uden for muligheden for med denne beretning at sige til regeringen, at man gerne ser, at den i løbet af et år laver en plan for, hvordan den effektuerer en af sine målsætninger.

Jeg synes ikke, det er nogen særlig dramatisk beretning. Set i forhold til det parlamentariske system og den politiske virkelighed og alt muligt er det stiltfærdigt og beskedent at gøre sådan, og det gør oven i købet, at regeringen eller ministeren kan lave en plan på baggrund af det udvalgsarbejde, der foreligger. Men det er klart, at det, der er det vigtige for mig i den her sammenhæng, er, at vi går skridtet fra at sige, at vi har en målsætning, eller at regeringen har en målsætning, som vi jo aldrig ved hvornår der kommer en plan for. Vi er jo heller ikke sikre på, hvornår vi får en plan for, at Danmark skal være uafhængigt af fossile brændstoffer, og der kunne det måske også være meget godt at få vedtaget i Folketinget, at en sådan plan skal foreligge inden en eller anden dato. Det kunne være værd at gøre den øvelse.

Men det er sådan set den åbenhed, som jeg synes det er vigtigt at vise i en sag, som er vigtig, fordi søernes forhold under svineproduktion er et af de største dyrevelfærdsmæssige problemer i Danmark. Der er brug for at yde en markant indsats.

Man må også erkende – og det er jeg sådan set helt enig i – at et forbud eller en afvikling, hvis man bedre kan lide det ord, af, at man har fiksering af søerne, ikke kan gennemføres fra den ene dag til den anden. Til gengæld synes vi jo, at hvis det lige præcis er noget, der tager tid at gennemføre, så er det jo ikke et argument for, at det skal tage enormt lang tid at lave en plan.

Tværtimod er det vel et argument for, at man laver en plan forholdsvis hurtigt. Men jeg anerkender så, at vi måske, hvis vi venter til det udvalgsarbejde, som ministeren refererede til, med at få en plan, så også kan stille større krav til både kvaliteten og præcisionen i den plan, der kommer. Det synes jeg kan være o.k.

Når det er vanskeligt at gøre det meget hurtigt, så er det selvfølgelig også, fordi det ikke alene er sådan, at 95 pct. af søerne i Danmark opstaldes i fikseringsbokse under faring og diegivning, det er jo også sådan, at det formentlig i virkeligheden er et stigende antal. På trods af at der tales meget om, at vi også har produktion af fritgående svin osv., så er det i hvert fald en meget stor ting. Der er en række grunde til, at det for mig at se ikke er nogen tvivl om, at de forhold, der er nu, er uacceptable og utilstrækkelige. At forsøge at bilde folk ind, at det, at man spænder et dyr ind i en boks, som ofte nærmest er mindre end den so, det handler om, er godt, tror jeg altså er et udsigtsløst projekt, og det er vel også derfor, at man langt ind i landbrugets egne rækker nu har erkendt, at man bliver nødt til at finde nogle løsninger.

Det er også vigtigt at gøre opmærksom på, at da man jo i dansk svineproduktion for godt 20 år siden besluttede, at det var den vej, man skulle betrede, var argumentet jo ikke frygten for pattegrisedødelighed, for den var med de undersøgelser, man lavede dengang, stort set den samme, hvad enten man brugte den ene eller den anden metode, altså om man fikserede søerne eller de havde mulighed for at bevæge sig frit rundt. Nej, argumentet var det klare økonomiske, at det krævede mindre arbejdskraft, hvis man fikserede søerne. Jeg mener sådan set også, at et af de vigtigste argumenter for at fastholde fiksering i dag er økonomien.

Det ændrer jo ikke noget ved, at selv om vi i dag har en række mindre forsøg og også nogle, der er lidt større, som viser, at der ikke er nogen ekstra dødelighed for pattegrisene i forhold til, hvis de ikke er fikserede – og hvis man tager det antal med, som dør i forbindelse med eller umiddelbart efter fødslen – så er der formentlig snarere en fordel i forhold til de løsgående søer og smågrise.

Kl. 13:49

Så ændrer det, at vores viden alligevel er forholdsvis begrænset på det her område, jo ikke ved, at inden man for alvor satte i gang med en total omlægning af dansk landbrug, ville det være godt at vide noget mere. Det er jeg sådan